

kevésbé érhető el, mint akármely más pénzbeli követelés esetén. Részleges, a viszonyokhoz igazodó valorizáció itt is az igazságosabb méltányos álláspont volna.

B. S.

Könyvszemle a vagyoni viszonyok megállapítására. Az a körülmény, hogy a felperes vagyoni viszonyai 1920. évben olyan kedvezőek voltak, hogy a legális valutaforgalom megnyitakor fedezetlenül maradt angol fontokat a felperes minden lényegesebb anyagi megterhelése nélkül megszerezhetné volna, nem bizonyítható a felperes kereskedelmi könyveinek a felmutatásával és szakértők által leendő megvizsgálásával, mert a könyveknek felmutatása egész terjedelmükben való megtekintés végett a K. T. 36. §-a értelmében csupán örökösödés, vagyonközösség, társasági vagyon felosztása és csőd esetében foghat helyet, ezuttal pedig emez esetek egyike sincs meg. (Curia 1926 március 17. P. IV. 4268/1925. sz. PTKJTára VII. k. 6. sz.)

A Kuria e kétségkívül helyes megállapítását a gyakorlat nem mindig követi. Így egyes bíróságok bontóperben elrendelték a férj vagyoni viszonyainak és jövedelmének megállapítása végett ama részvénytársaság könyveinek szakértői megvizsgálását, amelynél a férj mint ügyvezető igazgató alkalmazva van és amelynek részvényei bizonyos részben az ő tulajdonában vannak. A K. T. 36. §-át a Pp. 322. §-a kifejezetten fenntartotta hatályában, és helyesen, mert a kereskedelmi és ipari élet zavartalan működésének egyik lényeges biztosítója a diszkréció, amelyel annak belső ügyei, manipulációi, vagyoni helyzete harmadik avatatlan személyek tekintete elől elzárva kell hogy maradjanak. Ezért van, hogy a törvény szigorúan körülírja azokat az adatokat, amelyeket a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok a nyilvánosság elé vinni tartoznak, s mértékét tart annak ellenőrzés tekintetében is, amelyel az adatok valóságát biztosítani akarja. Hiszen módja volna arra, hogy hatóságilag ellenőrizze pl. a közzétett mérleg valóságát, ami az adózás szempontjából fontos érdeke volna. De nem teszi, mert előbbre helyezi ennél a diszkréció fentemlített követelményét. Ebbe a közvetlenül paragrafusba nem foglalt, de azért nem kevésbé élő jogszabályba ütközik az a gyakorlat, amely a vagyoni viszonyok megállapítása címén házkutatással felérő nyomozásokat tart megengedhetőknek oly kérdésekben, amelyek tisztázására a Pp. megadja a kellő zaklatással nem járó egyéb módokat.

M.

Ügyvédség.

Ügyvéd végrehajtási aktorátusa a perköltségre. A Ppé. 18. szakasza, bár nyilvánvaló, hogy a benne foglalt rendelkezés az ügyvédnek a költségre való érdekeit kívánja védelmezni, a gyakorlatban sok zavarra adott okott és a törvény rendelkezéséből a bíróság nem mindig vonta le az ügyvédségre kedvező konzekvenciát. Így egyebek között vitás volt az is, hogy az ügyvédet saját személyében illeti-e meg akármily önálló eljárási jog. A Kuria még ma is hivatalból visszautasítja az ügyvédnek a perköltség megállapítása ügyében saját szemé-